

**ЕЛИН ПЕЛИН
САВА ОГНЯНОВ
ПО СЛУЧАЙ 20-ГОДИШНАТА
МУ СЦЕНИЧНА ДЕЙНОСТ**

chitanka.info

Нашият народен театър, при всевъзможните игри с него, ако е могъл да запази едно достойно реноме, ако е могъл да пази една висота, да привлече любителите на сериозно драматическо изкуство, да води непрекъснато борба за художествено издигане, да бъде училище за по-младите таланти, то се дължи изключително на няколкото само истински талантливи артисти. Колкото и малцина да са, техните имена са били красота на Народния театър, те лежат крепко в неговите основи и върху тях се е съзидало всичко хубаво, което може да се каже за него. Между тия малцина един от първите е Сава Огнянов.

От двадесет години насам сме го гледали непрекъснато на сцената. Всякога той е давал нещо силно, характерно. Изнасяйки първите роли, във всяка една той е теглил по една ярка черта, която осветява лицето и ни кара да виждаме всякога типа между безбройни фигури на драматическата фантазия. Барона „На дне“ — той пропаднал барон, у когото освен спомена за миналото е останал навикът да издърпва колосаните си ръкави; д-р Ранк в „Нора“ — той мистичен тип, който в живота на хората се явява като една черна мисъл; Наполеон с неговите резки, бързи и отсечени движения; Цезар в „Цезар и Клеопатра“ — изящен, театрален любовник; Франц Мор в „Разбойници“, Петрунио в „Опърничавата жена“, Хамлет, Вурм в „Коварство и любов“; д-р Щокман в „Народен враг“; цар Асен в „Борислав“; Дончо в „Зидари“; Шейлок във „Венецианския търговец“; Вершинин в „Три сестри“ и пр., и пр.

Всички тия роли Огнянов е изнасял талантливо и оригинално. Той не се е ръководил никога от другите. Той не копира, макар че е видял много силни артисти по европейските сцени. Той е създавал тия роли посвое му. Той внася всякога свое собствено схващане и разбиране. Във всяка негова игра има смисленост, която донякъде вреди на темперамента му в класическите роли, като в Хамлет и някои други, но която придава по-голямо съдържание в модерните пиеси, като в д-р Ранк („Нора“.)

Ценейки всякога своето изкуство, той детайлно и със страсть разработва всяка роля в нейните едри пунктове и незабележими запетайки и затова всички негови роли са хармонично завършени и всеки създаден от него тип е изкусно закръглен.

[Излиза във в. „Развигор“, г. 1, бр. 47, 26 ноември 1921, с. 2.
Статията е придружена от портрет и три снимки (Вурм, д-р Ранк и
Цезар). Сава Огнянов е другар и приятел на Елин Пелин от времето на
сп. „Българан“.]

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.